

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 40. Continuatur Petri Thomæ legatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV.
A. C. 1359.

invadunt donata legataque ad sstructuras; & in cœmeteria templaque profugos inde abstrahunt. Quocirca præscripta illa omnia rescindimus: eaque revocare, ac supprimere jubemus cunctos harum provinciarum Magistratus & Dominos, alioquin ex Imperio pellendos in exilium. Statuimus etiam, ut quisquis Sacerdotem aut Clericum ad pugnam provocarit, comprehenderit, aut detinuerit in carcere, spoliarit, occiderit, vel mutilaverit, ultra pœnas canonicas declaretur infamis, ac exclusus quolibet Nobilium conventu. Dabat Pragæ 13 Oct. 1359. Indictione duodecima.

§. XL.

Continuatur Petri Thomæ legatio.

Sup. §. 28.
Vitæ c. 5 ap.
Boll. 29.
Jan. 10. 2.
p. 1000.

Episcopum Pactensem Petrum Thomam Papæ Nuncium Constantinopolim primo, deinde in castra imperatoria delatum ibi magno exceptit honore Joannes Palæologus; & sumptus ei liberaliter suppeditavit: sed ad Papæ litteras tam cito non respondit rebus bellicis occupatus. Interim se Patriarchæ Græco, nempe Callisto Ecclesiarum concordie inimico alium suffici curaturum pollicitus, e Nuncii manu divinam accepit dâpem. Postea Constantinopolim reversus Papæ scripsit hunc in modum: Ecclesiam nostram

nostram cum sancta Ecclesia Romana re-
 conciliare studemus pro viribus: & Do-
 mino Petro tuo Nuncio respondimus, nos
 Ecclesiae Romanae morigeros, fideles, &
 addictos fore: sic inter manus illius co-
 ram Episcopis multis juravimus. At
 modo haud possum efficere, ut mihi sub-
 jecti omnes ei obtemperent: quia ne
 mihi quidem cuncti fidam praestant obe-
 dientiam: immo multi captant occasio-
 nem in me consurgendi: perficiam tamen
 omnia, si petita miseris auxilia. Tota
 familia mea jam a principio voluit Ec-
 clesiae Romanae morem gerere: qua in
 submissione mortuus est proavus meus.
 Intelligit abavum suum Michaëlem Pa-
 laeologum, qui fidem de integro dedit in
 concilio Lugdunensi. Joannes pergit:
 Ad te missurus eram meum filium Despo-
 tam (scilicet Manuelem) sed Nuncius id
 nunc quidem non expedire censuit. Il-
 lum brevi abiturum spero. Utinam ipse
 possem proficisci, tuae Sanctitati debitam
 exhibiturus reverentiam! A Patriarcha
 nihil metuet. In ejus sede collocabo alium,
 quem Ecclesiae Romanae fidelem scio.
 Gratias habeo, quod legaveris ad nos
 Virum tanta sapientia, & consilio praedi-
 tum. Solatio nos permulset, omnesque
 Graecos, & Latinos, quos documentis
 suis revocavit ad curam salutis, vel in
 virtute confirmavit. Dabat Constantino-
 poli

Secul. XIV.

A.C. 1359.

Sup. lib. 86.

§. 44.

Sæcul. XIV. poli in palatio Blaquernenfi anno mundi
A.C. 1359. 6866 (Christi 1357) 7 Novembris Indi-
 ctione undecima.

Vitæ c. 6.
p. 1001.

Nuncius Petrus Thomas Imperatore
 Joanne Palæologo valere juffo profectus
 in Cyprum advenit Famam Augustam.
 Rex Hugo Liciniacensis obviam factus
 humanissime receptum in urbem Nico-
 siam sedem suam deduxit. Ibi ægrotan-
 ti Petro cibos Regina suis præparabat
 manibus. Sanatus Hierosolymam tran-
 siit; obiit loca sacra; & de rebus divi-
 nis publice verba fecit, Saracenos neu-
 tiquam timens. Quod edoctus postea
 Sultanus Ægyptius Hierosolymæ Princi-
 pem (Emir vocabatur) securi, quod Pe-
 trum abire siverit, percuti jussit. Epis-
 copo dein Avenionem reverso tanquam
 compertæ virtutis ac doctrinæ Viro Pa-
 pa Innocentius per diploma 11 Maji an.
 1359 datum legationem per Cyprum, vi-
 cinasque provincias universalem detulit:
 atque ut ille dignitatem melius sustine-
 ret suam, eum transtulit ad Coronensem
 Moreæ cathedram propinquiorem pro-
 vinciiis legationis, ditioemque Pactana
 in Sicilia sede: cui Joannem Graffæum
 Ordinis Minorum imposuit.

Rayn. 1359.
n. 16.

Roccho Pier-
ro p. 40. 404.

Eodem die 11 Maji Papa Innocentius
 ad eundem Legatum, ad Constantinopo-
 litanum Patriarcham Latinum, ad Ar-
 chiepiscopos reliquæ Romaniae, Cypri,
 Cretæ,

Cretæ, Smyrnæ, ac illorum Suffraganeos alias dedit litteras, per quas eis exponit Turcarum progressus terris Christianis vastitatem inferentium; ac præcipit, ut in eos bellum indicant sacrum. Hi Turcæ erant Anatolici: quorum Sultanus secundus Urchanus Othmani filius decessit hoc anno 1359, Epochæ Arabicæ 761; postquam triginta quatuor annos regnaverat. Successit ei Morad, sive Amurat cognomine Algazius, seu Victor gentium. Per triginta circiter sui regiminis annos longe in Europam suam protulit imperium; & alia inter loca Adrianopoli an. 1360 potitus anno sequente inter Turcas militiam peditum statariorum (Janissarios vocant) instituit.

Sub idem tempus e vita migravit Hugo Rex Cyprius, successorem relinquens suum filium Petrum: qui per Legatos duos Papæ obedientiam addixit suam: ut docet responsum illi 28 Junii redditum Villæ Novæ, quæ dicitur Avenionensis. Novus Rex Petrus habebat nepotem Hugonem nomine, filium Guidonis fratris sui natu majoris ante patrem mortui. Juvenis Princeps coronam consequi Cypriam, & patruo præferri cupiens Papæ per Internuncium exposuit suum jus, seque staturum illius judicio promissit: Itaque Papa per epistolam 24 Maji datam Petrum, ut æquum se nepoti suo præbe-

Sæcul. XIV.
A.C. 1359.

Sup. l. 94.
§. 28.

Potot sup.

p. 44.
Bibl. Orient.
p. 624.

Rayn. 1360.
n. 13.

n. 15.

Sæcul. XIV.

A.C. 1359

*Vit. c. 8.**p. 1004.**Mart. The-
saur. anecd.
to. 2 p. 846.
epist. 5. 6.*

præberet, monuit, pollicitus fore, ut jus utrique diceret, neutrius rationem habendo. Attamen Petrus a reverso in Cyprum Legato Petro Thoma, quem acceperat, inunctus solenniter, & coronatus est in cathedrali templo Famæ Augustæ. Interim Hugo erat Avenione apud Papam: qui ei munus Senatoris Romani contulerat: ut indicant duæ Summi Præfulis epistolæ 8 Jan. 1361 scriptæ, ad Romanos altera, altera ad Mariam Hugonis matrem, Constantinopolitanam Imperatricem honorariam.

§. XLI.

*Albatæ centuriæ per Galliam
grassantur.*

Eodem tempore Papa in omnem partem mittebat litteras, ut subsidia contra centurias Albatas obtineret: quæ res altius est repetenda. Commisso prælio Pictaviensi, ac Rege Joanne capto quamplurimi variis ex regionibus milites stipendiis fraudati suis, & unde in Francia viverent, ignari convenerant sub auspiciis Arnaldi Cervoli viri nobilis Petrocoricensis, ludicro cognomine Archipresbyteri. Primum Provinciam versus progressi occupatis ibi multis urbibus & castellis regionem totam diripuerunt anno

1357.

*Froiss. vol. I.**c. 177.**M. Vill. l. 7.**c. 87.**Vit. Innoc.**p. 334.**not. p. 946.*